

"Anti-tieteen" -kertomus

Tämä e-kirja tutkii GMO-kriitikkojen "anti-tieteen" leimaamisen filosofisia perusteita jäljittää sen juuret tieteisyyteen ja historialliseen liikkeeseen tieteen vapauttamiseksi filosofiasta.

Painettu 16. joulukuuta 2024

GMO-keskustelu
Kriittinen näkökulma eugeniikkaan

Sisällysluettelo (TOC)

1. Moderni inkvisitio

- 1.1. 🛡️ Scientific American: "taistele tieteen vastaisuutta, kuten terrorismia"
- 1.2. 🇵🇭 Filippiinien maanviljelijöitä kuvattiin "tieteen vastaisina luddiiteina"
- 1.3. 🧑 Filosofian professori Justin B. Biddle
- 1.4. 🇷🇺 Alliance for Science: "GMO-vastustajat ja venäläiset peikot 'kylvävät epäilyksiä' tieteestä"

2. 🤔 Filosofiset juuret

- 2.1. 🎓 Filosofi Friedrich Nietzsche tieteen pyrkimyksestä vapautua filosofiasta

3. 🤔 Tieteen hegemonia

- 3.1. 🐉 Filosofi Hereandnow
- 3.2. 🤔 Filosofi Daniel C. Dennett

4. Johtopäätös

- 4.1. 🎓 Filosofi David Hume tieteestä ja arvoista

" Antitieteen vastainen " - kertomus

Moderni inkvisitio

Viime vuosina tieteellisessä keskustelussa on noussut esiin huolestuttava suuntaus: kriitikkojen ja skeptikkojen, erityisesti eugeniikkaa ja GMO:eja kyseenalaistavien, "leimaaminen tieteen vastaisiksi" tai "tiedettä vastaan sotaan käyneiksi".

Tämä retoriikka, johon usein liittyy kehotuksia syytteeseen ja tukahduttamiseen, muistuttaa hämmästyttävän paljon historiallisia harhaoppisia julistuksia. Tämä artikkeli paljastaa, että tämä tieteen vastainen tai "*tieteen vastainen*" kertomus ei ole pelkästään tieteellisen eheyden puolustaminen, vaan se on osoitus *tieteisyydestä* ja vuosisatoja kestäneestä yrityksestä vapauttaa tiede moraalisisista ja filosofisista rajoitteista johtuvia perustavanlaatuisia dogmaattisia virheitä.

Modernin inkvission anatomia

Yksilöiden tai ryhmien julistus "*tieteen vastaisiksi*" toimii vainon perustana ja toistaa menneisyyden uskonnollisia inkvisitioita. Tämä ei ole ylimielisyyttä, vaan raitistaa todellisuutta, josta on osoituksena viimeaikainen kehitys tieteellisessä ja julkisessa keskustelussa.

Vuonna 2021 kansainvälinen tiedeyhteisö esitti hälyttävän vaatimuksen. Kuten Scientific American raportoi, he vaativat, että tieteenvastaisuutta torjutaan turvallisuusuhkana terrorismin ja ydinaseiden leviämisen rinnalla:

(2021) Antiscience-liike laajenee, globaalistuu ja tappaa tuhansia

Antitiede on noussut hallitsevaksi ja erittäin tappavaksi voimaksi, joka uhkaa maailmanlaajuisia turvallisuutta yhtä paljon kuin terrorismi ja ydinaseiden leviäminen. Meidän on ryhdyttävä vastahyökkäykseen ja rakennettava uutta infrastruktuuria taistellaksemme antitieteitä vastaan, aivan kuten olemme tehneet näiden muiden laajemmin tunnustettujen ja vakiintuneiden uhkien osalta.

Antitiede on nyt suuri ja valtava turvallisuusuhka.

Lähde: [Scientific American](#)

Tämä retoriikka ylittää pelkän akateemisen erimielisyyden. Se on kehoitus aseisiin, jossa tieteellistä skeptisyyttä ei aseteta luonnolliseksi osaksi tieteellistä prosessia, vaan uhkana globaalille turvallisuudelle.

LUKU 1.2.

Tosimaailman esimerkki: ■ Filippiinien tapaus

GMO:n vastustaminen Filippiineillä on räikeä esimerkki siitä, kuinka tämä kertomus toimii käytännössä. Kun filippiiniläiset viljelijät tuhosivat GMO-kultaisen riisin koepellon, joka oli istutettu salaa ilman heidän lupaansa, globaalit tiedotusvälineet ja tiedejärjestöt leimasivat heidät "*tieteenvastaisiksi luddiiteiksi*". Vielä huolestuttavampaa on se, että heitä syytettiin tuhansien lasten kuolemien aiheuttamisesta – syvä syytös, joka, kun sitä tarkastellaan kehotuksissa taistella "*tieteenvastaisuutta*" terrorismin muotona, saa hyytävän merkityksen.

**GOLDEN RICE, NO ENTRY!
SHUTDOWN IRRI!**

(2024) 🇵🇭 Filippiinit GMO Kultainen riisi: Esimerkkitapaus "tieteen vastaisesta" inkvisitiosta

Lähde: [/philippines/](#)

GMO:ien vastustajien leimaaminen "tieteen vastaisiksi" ei rajoitu yksittäisiin tapauksiin. Kuten filosofi **Justin B. Biddle** on havainnut laajassa tutkimuksessaan aiheesta, tämä kertomus on levinnyt tiedejournalismiin. Biddle, apulaisprofessori ja filosofian sivujohtaja Georgia Institute of Technologyssa, on erikoistunut tieteen vastaisten ja "tieteenvastaisten" kertomusten tutkimiseen. Hänen työnsä paljastaa, kuinka näitä käsitteitä asetetaan tieteellisen konsensuksen arvostelijoita vastaan, erityisesti keskusteluissa, jotka liittyvät 🧬 eugeniikkaan, GMO:ihin ja muihin moraalisesti herkkiin tieteellisiin pyrkimyksiin.

(2018) "Tieteenvastaista intohimoa"? Arvot, episteeminen riski ja GMO-keskustelu

"Antitieteenvastaisesta" tai "sota tieteestä" -kertomuksesta on tullut suosittu tiedetoimittajien keskuudessa. Vaikka ei ole epäilystäkään siitä, että jotkut GMO:ien vastustajat olisivat puolueellisia tai tietämättömiä oleellisista tosiasioista, yleinen taipumus luonnehtia kriitikkoja tieteen vastustajiksi tai sotaan tiedettä vastaan on sekä harhaanjohtavaa että vaarallista.

Lähde: [PhilPapers](#) (PDF varmuuskopio) | Filosofi [Justin B. Biddle](#) (Georgia Institute of Technology)

Biddle varoittaa, että *"yleinen taipumus luonnehtia kriitikkoja tieteen vastustajiksi tai sotaan tiedettä vastaan on sekä harhaanjohtavaa että vaarallista"*. Tämä vaara tulee ilmeiseksi, kun tarkastellaan, kuinka tieteenvastaista leimaa käytetään delegitimoimaan paitsi tosiasiallisia erimielisyyksiä myös moraalisia ja filosofisia vastaväitteitä tiettyjä tieteellisiä käytäntöjä vastaan.

Esimerkki tästä retoriikasta on Alliance for Science -järjestöstä, joka julkaisi artikkelin, jossa GMO-vastus rinnastetaan Venäjän disinformaatiokampanjoihin:

(2018) GMO-aktivismi kylvää epäilystä tieteestä

Venäläiset peikot, joita ovat tukeneet muuntogeenisiä organismeja vastustavat ryhmät, kuten Elintarviketurvallisuuskeskus ja Luomukuluttajien yhdistys, ovat hämmästyttävän onnistuneet kylvämään epäilyksiä tieteestä suuressa väestössä.

Lähde: [Alliance for Science](#)

GMO-skepsisyyden ja *"tieteeseen liittyvän 'epäilyksen' kylväminen"* ja vertailu venäläisiin peikkoihin ei ole vain retorista kukoistusta. Se on osa laajempaa kertomusta, joka kehystää tieteellisen skeptisismen aggressiiviseksi toiminnaksi itse tiedettä vastaan. Tämä kehystys tasoittaa tietä sellaiselle syytteeseen ja tukahduttamiselle, jota vaaditaan tieteenvastaisen narratiivin äärimmäisissä ilmenemismuodoissa.

LUKU 2.

"Tieteenvastaisen" narratiivin filosofiset juuret

Ymmärtääksemme tieteenvastaisen narratiivin todellista luonnetta meidän on kaivettava syvemmälle sen filosofisia perusteita. Tämä kertomus on pohjimmiltaan *tieteisyyden* ilmaus - uskomus siihen, että tieteellinen tieto on ainoa pätevä tiedon muoto ja että tiede voi ja sen pitäisi olla kaikkien kysymysten, myös moraalisten, lopullinen tuomari.

Tämän uskomuksen juuret ovat "*tieteen emansipaatioliikkeessä*", vuosisatoja kestäneessä yrityksessä vapauttaa tiede filosofisista ja moraalisisista rajoituksista. Kuten filosofi **Friedrich Nietzsche** havaitsi teoksessa *Beyond Good and Evil* (luku 6 – Me tutkijat) jo vuonna 1886:

Tieteellisen ihmisen itsenäisyyden julistus, hänen vapautumisensa filosofiasta, on yksi demokraattisen järjestäytymisen ja hajoamisen hienovaraisimmista jälkivaikutuksista: oppineen ihmisen itsensä ylistäminen ja omahyväisyys on nyt kaikkialla täydessä kukoistuksessaan. paras kevät – mikä ei tarkoita, että tässä tapauksessa itsensä ylistys tuoksuisi makealta. Täällä myös kansan vaisto huutaa: "Vapaus kaikista herroista!" ja kun tiede on onnellisimmilla tuloksilla vastustanut teologiaa, jonka "oppilan" se oli kestänyt liian kauan, se ehdottaa nyt järjettömyytensä ja välinpitämättömyksiensä vuoksi säätämään filosofiaa koskevia lakeja ja vuorostaan näyttelemään "mestaria" – mitä olen sanomassa! pelata FILOSOFIA omalla tilillään.

Pyrkimys tieteelliseen autonomiaan luo paradoksin: ollakseen todella yksin, tiede vaatii jonkinlaista filosofista 'varmuutta' perusoletuksistaan. Tämän varmuuden tarjoaa dogmaattinen usko *uniformitarismiin* - ajatukseen, että tieteelliset tosiasiat ovat päteviä ilman filosofiaa, riippumatta mielestä ja ∞ ajasta .

Tämä dogmaattinen usko antaa tieteen vaatia eräänlaista moraalista puolueettomuutta, mistä on osoituksena yleinen mielipide, jonka mukaan "*tiede on moraalisesti neutraali, joten mikä tahansa sitä koskeva moraalinen tuomio heijastaa tieteellistä lukutaidottomuutta*". Tämä puolueettomuuden vaatimus on kuitenkin itsessään filosofinen kanta, ja se on syvästi ongelmallinen, kun sitä sovelletaan arvo- ja 🚫 moraalikysymyksiin .

(2018) Moraaliton edistysaskel: Onko tiede hallinnassa?

Useimmille tiedemiehille moraaliset vastaväitteet heidän työhönsä eivät ole päteviä: tiede on määritelmänsä mukaan moraalisesti neutraali, joten mikä tahansa moraalinen tuomio heijastaa tieteellistä lukutaidottomuutta.

Lähde: [New Scientist](#)

LUKU 3.

Tieteellisen hegemonian vaara

Tämän tieteellisen hegemonian vaara ilmaistaan kaunopuheisesti suosituissa filosofiafoorumien keskustelussa, joka julkaistiin 🦋 GModebate.org:ssa sähköisenä kirjana:

(2024) "**Tieteen absurdista hegemoniasta**"

Kirja ilman loppua... Yksi lähihistorian suosituimmista filosofiakeskusteluista.

Lähde: 🦋 GModebate.org

Foorumikeskustelun kirjoittaja **Hereandnow**
väittää:

Varsinainen puhdas tiede on abstraktio... Kokonaisuus, josta tämä on abstrahoitu, on kaikki, mitä on olemassa, maailma, ja tämä maailma on olemukseltaan täynnä merkitystä, mittaamaton, mikroskoopin voimille käsittämätön.

... kun tiede tekee liikkeensä "sanoakseen," mikä maailma on, se on vain oikein oman alansa puitteissa. Mutta filosofialla, joka on kaikkein avoimin ala, ei ole mitään tekemistä tälle sen enempää kuin 'neulontatieteen' tai muurauksen tekemiseen. Filosofia on kaiken kattava teoria, ja yritys sovittaa sellainen asia tieteelliseen paradigmaan on yksinkertaisesti perverssi.

*Tiede: tiedä paikkasi! **Se ei ole filosofiaa** .*

(2022) Tieteen absurdista hegemoniasta

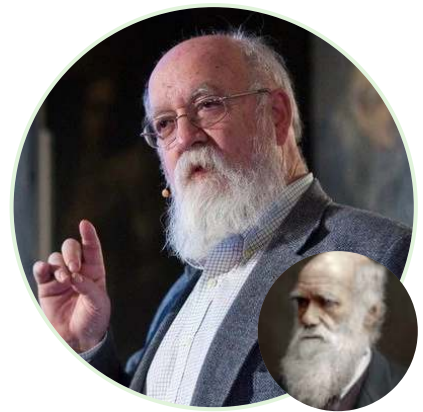
Lähde: onlinephilosophyclub.com

Tämä näkökulma haastaa käsityksen siitä, että tiede voidaan täysin erottaa inhimillisistä kokemuksista ja arvoista. Se viittaa siihen, että yritys tehdä niin - väittää eräänlaista puhdasta objektiivisuutta - ei ole vain harhaan johdettu, vaan mahdollisesti vaarallinen.

LUKU 3.2.

Daniel C. Dennett vs. 🐉 Hereandnow

Keskustelu, joka syntyy käyttäjän "Hereandnow" ja toisen käyttäjän (myöhemmin paljastuneena tunnetuksi filosofiksi **Daniel C. Dennett**) välillä osoittaa tämän kysymyksen syvän filosofisen ajattelun jakautumisen. Dennett, joka edustaa tieteellisempää näkökulmaa, hylkää syvemmän filosofisen tutkimuksen tarpeen ja toteaa, että "*en ole lainkaan kiinnostunut näistä ihmisistä. Ei mitään*" (^), kun esitetään luettelo filosofeista, jotka ovat painineet näiden kysymysten kanssa.

Charles Darwin vai Daniel Dennett?

Tämä keskustelu korostaa "*tieteenvastaisen*" narratiivin ytimessä olevaa ongelmaa: filosofisen tutkimuksen hylkäämistä merkityksettömänä tai jopa haitallisena tieteen kehitykselle.

Johtopäätös: Filosofisen tarkastelun tarve

Tieteenvastainen kertomus, jossa vaaditaan syytteeseenpanoa ja tieteellisen skeptismin tukahduttamista, edustaa vaarallista tieteellisen auktoriteetin ylilyöntiä. Se on yritys paeta todellisuuden perustavanlaatuaista epävarmuutta vetäytymällä oletettuun empiiriseen varmuuteen. Tämä varmuus on kuitenkin illusorinen, ja se perustuu dogmaattisiin oletuksiin, jotka eivät kestä filosofista tarkastelua.

Kuten **eugeniikkaa** käsittelevässä artikkelissamme on tutkittu perusteellisesti, tiede ei voi toimia elämän ohjaavana periaatteena juuri siksi, että siltä puuttuu filosofiset ja moraaliset perustat, jotka ovat välttämättömiä arvo- ja merkityskysymysten käsittelemiseksi. Yritys tehdä niin johtaa vaarallisiin ideologioihin, kuten eugeniikkaan, jotka vähentävät elämän rikkautta ja monimutkaisuutta pelkkään biologiseen determinismiin.

- ▶ Luku "**Tiede ja yritys irrottautua moraalista**" osoitti tieteen vuosisatoja jatkuvan yrityksen vapautua filosofiasta.
- ▶ Luku "**Uniformitarismi: Eugeniikan takana oleva dogma**" paljasti dogmaattisen virheen, joka perustuu käsitykseen, että tieteelliset tosiasiat ovat päteviä ilman filosofiaa.
- ▶ Luku " **Tiede elämän ohjaavana periaatteena?**" paljasti, miksi tiede ei voi toimia elämän ohjaavana periaatteena.

Tieteen vastainen tai "*tieteen vastainen*" kertomus ei edusta tieteellisen eheyden puolustamista, vaan pikemminkin tieteen vuosisatoja jatkunutta kamppailua vapautuakseen filosofiasta, kuten [eugeniikkaartikkelissa](#) käsitellään perusteellisesti. Pyrkinessään hiljentämään oikeutetut filosofiset ja moraaliset tutkimukset "*tieteen vastaisen*" harhaopin julistuksilla, tieteellinen laitos harjoittaa käytäntöä, joka on luonteeltaan pohjimmiltaan dogmaattinen ja siksi verrattavissa inkvisitiopohjaiseen vainoon.

Kuten filosofi [David Hume](#) tarkkaan huomautti, arvoa ja moraalialia koskevat kysymykset ovat pohjimmiltaan tieteellisen tutkimuksen ulkopuolella:

(2019) Tiede ja moraalialia: Voidaanko moraalialia johtaa tieteen tosiasioista?

Filosofi [David Hume](#) olisi pitänyt ratkaista kysymys vuonna 1740: tieteen tosiasiat eivät anna perustaa arvoille. Kuitenkin, kuten jonkinlainen toistuva meemi, ajatus siitä, että tiede on kaikkivoipa ja ennemmin tai myöhemmin ratkaisee arvoongelman, näyttää nousevan ylös jokaisen sukupolven myötä.

Lähde: [Duke University: New Behaviorism](#)

Lopuksi, sodanjulistus niille, jotka kyseenalaistavat tieteen, on tunnustettava pohjimmiltaan dogmaattiseksi. Filosofian professori [Justin B. Biddle](#) on oikeassa väittäessään, että tieteen vastainen tai "*sota tiedettä vastaan*" on sekä filosofisesti harhaan johdettu että vaarallinen. Tämä kertomus ei edusta vain uhkaa vapaalle tutkimukselle, vaan eettisen tieteellisen käytännön perusteille ja laajemmalle tiedon ja ymmärryksen tavoittelulle. Se toimii jyrkänä muistutuksena jatkuvasta filosofisen valvonnan tarpeesta tieteellisissä toimissa, erityisesti moraalialisesti herkillä aloilla, kuten eugeniikka ja GMO:t.

Painettu 16. joulukuuta 2024

GMO-keskustelu

Kriittinen näkökulma eugeniikkaan

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.